

Hvat heldur tú um landsfundin hjá Javnaðar-flokkinum?

Ingeborg Vinther, form. í FA: — Hóast Javnaðarfelagið á Tvøroyri hevði gjørt eitt stórt arbeiði við at stíla fyrri landsfundinum, so var kortini ov lítil tíð til tað politiska orðaskiftið. Tað var spell og eg haldi, at fundurin kundi verið betri.

Jørgen Thomsen, lögtingsmaður: — Eftir minni meting, so var ov lítil tíð til at viðgera flokksmál.

Tað er gott, at fólk á slíkari stevnu hittast til eina veitslu, men her haldi eg, at veitslan skuldi verið hildin í seinnu helvt av landsfundinum.

Marnir Lisberg, form. í SU: — Fyri at siga satt, so var eg vónsvikin av fundinum.

Ov nógv tíð varð brúkt til tos um lógir o.a. tilíkt, sum ikki skuldi verið so neyðugt í einum javnaðarmanna forum. Av hesum var ov stutt tíð at tosa um politisku málini.

Óttin um dýra frítíðarlóg er grundleysur

sjónarmið

Í dag:

Eilíf Samuelsen, landsstýrismaður í almenna- og skúlumálum

Í strembanini eftir at skapa eitt gott, nútiðar undirvisingarker her á landi eru hesi seinastu árin framdar fleiri lógir og aðrar fyriskipanir til tess at náa nærri fram í móti hesum máli.

Nevnast kunnu lógir um stovnsetan av skeiði til hægri fyrirreikingarpróvtøku, nýggj lóg um læraraútbúgving, nýggj fólkskúla- og lóg um fyrirsiting av undirvisingarkerkinum og nú um dagarnar lógaruppskot um frítíðarundirvising v.m.

Harafturat kann nevast, at eitt stórt arbeiði er avrikað til tess at útvega nýggjar lesiætlanir og kunngerðir um innihaldið í undirvisingini í nevndu útbúgvingum og umfatandi arbeiði eru í gongd viðvíkjandi øðrum skúlaförum, serliga vinnuskúlunum.

Tað kann sigast, at øll tiltøk í samband við at bota um útbúgvingarumstøðurnar eisini er ein stremban fram í móti at bota um viðurskiftini hjá ungdominum, eftirsum størsti parturin av teimum, ið skóga sær útbúgving, eru born og ungdomur.

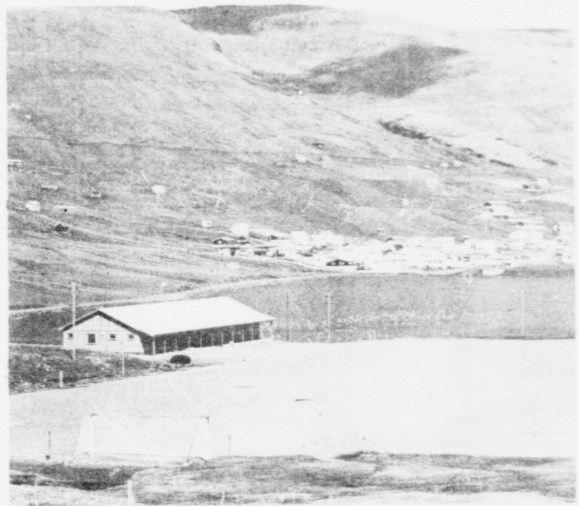
Frítíðarlógin er sermerkt í tí, at hon er ein lóg, sum miðar imóti, at tað almenna skal taka lut í útreiðslunum, ið standast av, at fólk, serliga ungfólk, skulu

kunna útnýta tað ótu frítíðina á ein skilagóðan og hentan hátt.

Tað er ein royndur lutur í øllum framkomnum idnaðarløndum, at ein avleiðingin av tí búskaparligu og teknisku menningini er, at arbeiðsvikan er styttr meir og meir, og tessvegna er tíðin, ið ikki verður nýtt til neyðugan svøvn og hvíld, vaksin meir og meir.

Hetta umskiftið er hent rættiliga bráðliga. Vit skulu ikki nógv ár aftur í tíðina, tá ið frítíðarproblem var eitt ókent fyrbrigdi her í Føroyum. Í dag er órvisi. Sjálvt um frítíðarproblemini, sum okkara ungdomur hevur, ikki kunnu javnmetast við tey, ið ungdomurin hevur í teim stóru býunum uttanlands, so kann eingin avnokta, at vit longu nú kenna ferilin av teimum óhældigu avleiðingunum í samband við frítíð, ið ikki verður fyllt út við meningsfyltum og skilagóðum virksemi.

Tað er og verður gjørt nógv fyrri, at ungdomur skal hava møguleika fyrri at útnýta sína frítíð skilagott. Góðir møguleikar eru skaptir fyrri at kunna iðka alskyns slag av ítrótti, eftirsum bygt er ein mongd av svimjihøllum, ítróttarhøllum og

Góðir møguleikar eru skaptir fyrri at kunna iðka alskyns slag av ítrótti, men ein stórur partur av ungdominum hevur aðrar áhugar, sum ikki hava verið stuðlaðir higartil

vøllum, og tað almenna stuðlar ítróttartiltøk við munandi peningaupphæddum.

Eitt sera stórt arbeiði verður harafturat gjørt av sjálvboðnum kreftum innan fyrri skótararbeiði, ungdomsarbeiði, innan fyrri ymsar kristiligar rørsur og ungmannafeløg fyrri bert at nevna nøkur dømi.

Tað uppskotið til frítíðarlóg, ið nú er lagt fyrri tingið, miðar í móti deils at seta fastari og tryggari karmar um tað kvøld-skúlavirksemið, ið verið hevur í mong ár og deils at skapa nýggjar og viðkaðar møguleikar hjá fólki í øllum aldrum at brúka sína frítíð at vinna sær óktan kunnleika innan fyrri eini roð av lærugreinum og á ymskum kunnleikastigum. Her verður hugsað um 2. tátt í lógini, ið snýr seg um almenna frítíðarundirvising og 3. tátt, ið snýr seg um serstaka frítíðarundirvising, har møguleiki er fyrri at fara upp til roynd í ávisum lærugreinum og har møguleiki eisini er fyrri at fáa yrkiskenda undirvising, sum miðar í móti einum ávisum arbeiðsumráði. Harafturat verður eisini møguleiki hjá fólki við serligum tørv at fáa serundirvising.

4. táttur um frítíðarvirksemi er tann parturin av lógini, ið sum frá líður kann fara at gerast ein tann mest týðningarmikil í strembanini eftir at rokka til partinum av ungdominum, sum ongar av teimum framman fyrri nevndu fyriskipanum higartil hava rokkið.

Ti er tað min vón, at hesin táttur, hóast mest ivingarsomu undirtøkuna undir 1. viðgerð í tinginum, fer at sleppa igjøgnum uttan at verða so skerður, at hann missir sín týðning og sínar møguleikar.

Tann óttin fyrri, at hetta virksemið skal gerast so dyrt, er heilt grundarleysur. Bæði kommunur og lögting hava gjøgnum sínar figgjarlógir fult tamarhald á teimum útreiðslum, ið standast av hesum virksemi.

Tað er eingin ivi um, at verður hetta uppskotið til frítíðarlóg samtykt í tinginum á hesum sinni, so eru vit við hesum komin eitt risastig fram á vegin til at skapa møguleikar fyrri at bjóða okkara ungdomi líka góð kor, sum ungdomurin hevur í okkara nærmastu grannaløndum.

Borgarliga demokratið:

Noktar fyrispurningi og fremur ikki lóg tí meirilutin var so tepur

Einaferð afturat hevur henda samgongan — landstýri og lögting — vist eitt lyndi, sum ikki just sermerkir demokratiska hugsan og virðing fyrri minnilutum ella «teprum meirilutum».

Mánadagin setti samgongan tann demokratiska rættin hjá einum lögtingsmanni at seta lögmanni ella einum landstýrismanni ein fyrispurning til viks.

Grundgevingin hjá samgonguflokkunum var hon, at frestin fyrri at lata inn tingmál var úti í mars. Og tað passara. Við øðrum orðum kannu lögtingsmenn ikki brúka rættin at seta fyrispurning ein heilan trýðing av árinum — frá mars til á olav-

søku. Er tað hóskandi fyrri eitt «demokratiskt» samfelag?

Men kann ein fyrispurningur javnmetast við eitt vanligt tingmál? Eitt tingmál er jú sum oftast eitt uppskot, sum skal hava eina gjølla viðgerð í nevnd ella verður beint í landstýrið.

Møguleikin fyrri at seta fram ein fyrispurning verður brúktur við nógvum endamálmum: at skunda undir eitt mál, fyrri at fáa landstýrisins støðu at vita ella í ein vissan mun at provokera.

Nú sytti samgongan Jóanesi Dalsgaard at spyrja landstýrið, nær skipanin við heilsu- og heimasjúkrasystrum verður sett í verk.

Fyrr í hesi lögtingssetuni sytti samgongan Vilhelmi Jóhannesen at seta lögmanni ein fyrispurning um ellis- og røktarheimabyggingina í Klaksvík.

Og fyrri stuttum setti Sverre Midjord landstýrismaninum í figgjarmálum ein fyrispurning, sum hevði til endamáls at fáa at vita, um landstýrið virkar fyrri at fremja lögtingslógina um landsbankan.

Landstýrismaðurin svaraði lögtingsmanninum. Men hvussu var svarið? Jú, landstýrið arbeiðði ikki við málinum, tí meirilutin, sum samtykti hesa lögtingslógina, var so «tepur». Og harafturat vóru tveir av flokkunum,

sum nú mynda landstýrið, ikki fyrri uppskotinum.

Nær er tað blivið vanligt í lögávuvarbeiði, at fremjingin av eini lóg valdast aftur, hvussu stórur meiriluti var fyrri uppskotinum, tá tað varð samtykt?

Í hesum førinum hevur

landstýrissamgongan bart úti brotið sína skyldu at fremja eina lóg og gjørt eina demokratiska avgerð til skammar.

Trý dømi um «demokratiska» sinnalagið hjá borgarlígg flokkunum.

politisk viðmerking

Jóhann Mortensen, form. Suðurstreymoyar Javnaðarfelag, skivrar viðmerkingina